

“Biz” Olmaya Karar Verdik

Okul Öncesi Eğitimi öğretmeniyim ve Marmara Üniversitesi'nde kendi branşında doktora yapmaktayım. Sizlerle Bilim ve Teknik dergisinin vesile olduğu olağanüstü bir mutluluğu paylaşmak istedim. Duygularım oldukça yoğun ve bu nedenle paylaşma ihtiyacı duydum.

1997'de Marmara Üniversitesi'nde lisans eğitimi me başladım. Benim için üniversiteyi kazanmak ve ailemin yaşadığı şehirde üniversiteye gitmek çok güzel ve olağanüstü bir duyguydu. Bizim ailede, hatta akraba çevresinde üniversiteye giden ikinci kişiydim ve üniversite için dersane eğitimi almamıştım. Hatta lise yıllarında çalışıyordum da. Yaşam koşullarım oldukça zor ve yorucuydu. Fakat, ortaokul ve lise yıllarında çok başarılı bir öğrenciydim. Öğrenmeyi ve ders çalışmayı çok seviyordum. Şimdi de öğrenmeyi ve öğrendiklerimi öğretmeyi çok seviyorum. Üniversite yıllarımda mutluluk ve azimle ders çalıştım. Elime geçen her türlü dergiyi, kitabı okuyordum. Çünkü bilgiye açtım. O sırada Bilim ve Teknik dergisiyle tanıştım ve bu dergiyi iyice tutuldum. Evimizde 1980'lerden kalma, ağabeyimin dergileri vardı. Ben yeniden Bilim ve Teknik almaya başladım. Bazı makaleleri, konu hakkında temel bilgim olmadığı için anlamasam da okuyordum. Derginin resimlerini incelemek bile bana ayrı keyif veriyordu. İçimde Bilim ve Teknik'e karşı öylesi büyük bir coşku vardı ki, derginizin okur köşesine 1999'da "Dünyaya Açılan Pencere" isimli, dergi hakkında görüşlerimi, coşkumu paylaştığım bir yazı yazdım. Yazımı dergide okuduğum andaki mutluluğumu anlatamam... Aradan bir ya da iki ay geçmişti. Bir gün üniversitede final sınavı için amfideydim. Bir arkadaşım elinde sarı bir zarf sallayarak bana doğru geldi ve zarfı verdi. Şaşırıp kalmıştım. Tüm arkadaşlarım, akrabalarım İstanbul'daydı. "Aynı şehirde bana, hem de üniversiteye niye mektup yazsınlar ki?" diye düşündüm. Zarfı incelerken şaşkınlığım bin kat daha arttı. Zarfın üzerinde, Ender Duman-Hakkari'de bir komutanlığın adresi yazmaktaydı. Bir an tedirgin oldum. Keyifsiz, ama merakla mektubu açtım ve oldukça şaşkınlığım farklı bir boyuta kayd. Ender Bey, çocukluğundan beri Bilim ve Teknik dergisi okuyan, tam bir bilim aşığı olarak benim "Dünyaya Açılan Pencere" yazımdan çok etkilenmiş ve yazımla ilgili düşüncelerini belirtmişti mektupta. İşin ilginç yanı, yazıda benimle ilgili açık bir adres verilmemişti. Yalnızca üniversitemin adı yazıyordu. Ender Bey bu adrese mektubunu yollamıştı. Genelde mektupların kaybolduğu öğrenci işlerinde benim mektubum günlerce kalmış, ve bir arkadaşım kendi mektubunu ararken tesadüfen benim adımla görüşüp, mektubu bana ulaştırmıştı. Ben bu mektuba yanıt verip, teşekkürlerimi ilettim. Ve benim mektubuma tekrar yanıt geldi; biz yazışmaya başladık. Mektuplarımızda Bilim ve Teknik dergisinden, bilimden, yaşamdan bahsediyorduk. Keyifli bir süreçti ve aynı yılın sonlarına doğru Ender Bey bir sürpriz yapıp, İstanbul'a geldi. Bana, İstanbul'da yaşamaya karar verdiğini söyledi. İnanılmaz bir mutluluktu. Paylaşımının oldukça yoğun olduğu

bir kişiyle aynı şehirde yaşayacaktım...Ve biz Ender Beyle 21 Ağustos'ta evlendik. Bu mutluluğu sizinle paylaşmam gerekiyordu. Çünkü, hayattaki en büyük mutluluğu bana siz sundunuz. Ender Bey'in size yazdığım bu mektuptan haberi yok. Ona sürpriz yapmak istedim.

Hülya Gülay-İstanbul

Hülya ve Ender'e, Bilim ve Teknik ailesi olarak mutluluklar diliyoruz. Onlara bir armağanımız var: Hülya'nın 1998 Mart'ında dergimizde yayımlanan mektubunu bir kez daha yayımlıyoruz. Onlardan bir de isteğimiz var: Bilim ve Teknik ve Bilim ve Çocuk dergilerinin aydınlık yolunu çevrelerindeki herkese açmaları.

Dünyaya Açılan Pencere

17 yaşındayım ve Marmara Üniversitesi Okul Öncesi Eğitimi Öğretmenliği 1. sınıf öğrencisiyim. Kısa bir süre öncesine kadar kitap okumayı, dergi okumayı yeğliyordum. Çünkü dergilerden çabucak sıkılıyordum. Sonra ilk başta fakültemin eğitim bilimleri dergilerini, ardından "Bilim ve Teknik"i almaya karar verdim. Şu an çok önemli bir karar verdiğimin bilincindeyim. Bilim ve Teknik, artık benim için kitap okumanın yanında ayrı bir zevk. Dergimi, dışarı açılan bir pencere olarak görüyorum ve daha önce dergiyi tanışmadığım için hayıflanıyorum. Bilim ve Teknik'in hayvanlarla, yeni buluşlarla ilgili haberleri, eğitimle, bilim ve insanlık tarihiyle ilgili yazıları çok hoşuma gidiyor; okurken büyük bir zevk alıyorum. Özellikle Kasım 1997 sayımızda yer alan "Modern İnsanın Ayak İzleri" ile Aralık 1997'deki "Modern Bilimin Gelişimi" isimli yazılarını beni çok etkiledi.

Daha önce verdiğiniz çocuk eklerini de ilköğretim 1. sınıf öğrencisi olan kardeşim için biriktiriyordum. Ayrıca kütüphaneme "Popüler Bilim Kitapları" nızı da eklemeyi düşünüyorum. Sizlere böyle güzel bir dergi için teşekkür ediyor, yayın hayatınızda başarılar diliyorum, siz ve diğer okuyuculara sevgi ve saygılarımı gönderiyorum.

Hülya Gülay - İstanbul

Teşekkürler TÜBİTAK

TÜBİTAK'ın koordine ettiği Kastamonu Küre-İlgaz Dağları'nda ekoloji temelli çevre eğitim projesine katıldım. Bu proje sayesinde Batı Karadeniz'i tamamen dolaşım incelemelerde bulunduk. (İnsanlarla da çok hoş ilişkiler kurduk. Dağ köylerinden birinde Barış ve Gönül adında iki çocukla tanıştık. Onlar ile kendi köylerinin öğretmeni olmaya karar vermişler. Biz de onlara, "sizi sonuna kadar destekleyeceğiz" sözünü verdik.) Ayrıca Türkiye'nin konusunda uzman en güzide hocalarından dokuz gün boyunca teorik eğitim aldık. Bütün masraflarımız (ulaşım, yemek, vs..) TÜBİTAK tarafından karşılandı. Böylesi bir projeyi koordine ettiği için TÜBİTAK'a teşekkür etmek istedim. Zaten geçen ay, Başkan'ın mesajını yayımladığınız yazıda kurumda Ar-Ge için olumlu gelişmeler olduğunu öğrendim. Bu bana zaten güçlü olan TÜBİTAK'ın daha da güçleneceğini düşündürdü. Bizim katıldığımız etkinlik de bu gücün kanıtı. Çünkü bu etkinlikte yalnızca bizim grubumuz 60 kişiydi. Bizim gibi 8 grup olduğu düşünüldüğünde, TÜBİTAK sırf bu etkinlik için milyonlarca yeni lira ayırmış olmalıydı. Ben bilmediğim pek çok şey öğrendim ve görmediğim yerleri gördüm. Karadeniz'e gönülden bağlandım. Yıllardır çevre eğitimi konusunda verdiğim emeğin boşa gitmediğini de anladım. Artık yalnız olmadığımı biliyorum. Şimdiden ülkemizin dört bir yanına yayılmış 30 kişiyiz. İletişimdeyiz ve birlikte pek çok çalışmaya imza atacağız. Bize katılmak isteyenler benimle bağlantı kurabilirler. Ayrıca TÜBİTAK'ın etkinliklerine mutlak katılın. Göreceksiniz sonuç ben gibi sizleri de mutlu edecek.

Fatih Bozyiğit

e-posta:fbzyi@yahoo.com

Tel:0 537 739 04 35

Değerli Okurlar, görüşlerinizi

400 kelimeyi geçmeyecek biçimde ve fotoğrafınızla birlikte "TÜBİTAK Bilim ve Teknik Dergisi, Forum Köşesi, Atatürk Bul. No:221 Kavaklıdere- Ankara" adresine gönderebilirsiniz. Görüşler aktarılan 3. şahısları suçlayıcı ifadelerden kaçınmasını rica ederiz. Forum'da ve Serbest Kürsü'de yayımlanan okuyucu görüşleri Bilim ve Teknik dergisini bağlamaz. Forum köşesine aşağıdaki telefon ve faks numaralarıyla da erişebilirsiniz:

Tel: (312) 468 53 00 / 1067 (Gülğün Akbaba) Faks: (312) 427 66 77